

SIMONE VAN DUSSELDORP: 'Mijn grootste en moeilijkste project'

Negen keer hetzelfde **speelkwartier**, door de ogen van steeds een ander kind. *Geheimen van het schoolplein* heet de nieuwe dramaserie van Simone van Dusseldorp. Haar vorige productie *Geheime gedachten* werd in 2002 bekroond met de Prix de Jeunesse.

Schoolpleingeheimen

Villa Achterwerk: Geheimen van het schoolplein

▶ NEDERLAND 3, 10.32-10.40 UUR
EN 18.20-18.30 UUR

▷ villa-achterwerk.vpro.nl/geheimen

NA *Geheime gedachten* benaderde het Sandberg Instituut Van Dusseldorp om 'iets te doen met nieuwe media'. Ze werd gekoppeld aan de Duitse multimedia-kunstenaar Luna Maurer, met wie ze een cursus van een halfjaar volgde. Van Dusseldorp: 'We moesten iets doen met de serie *Geheime gedachten* en nieuwe media. Geheime gedachten in een groep vond ik interessanter dan geheime gedachten in je eentje, zoals in de serie. Toen hebben we een proefsie gemaakt op een middelbare school. Helaas bewegen middelbare scholieren bijna niet, ze zitten maar een beetje, blijven cool. Maar op de basisschool gebeurt er tijdens het speelkwartier qua dynamiek heel veel wat voor een televisie-serie prettig is.'

Zo ontstond het concept voor een website en een tv-serie over één enkel speelkwartier, vanuit een veelheid van gezichtspunten. Van Dusseldorp: 'Eén pauze, één moment.

Als je daarnaar kijkt, denk je: niks aan de hand. Maar kruip je in al die hoofden, dan blijkt er heel veel aan de hand. Dat vind ik mooi. Het speelkwartier is alles, je gaat er niet uit, je blijft op het schoolplein. In dat ene kwartier moet alles gebeuren. Je moet goed opletten; dingen gebeuren een beetje achteraf. Als er bijvoorbeeld iemand gaat vechten, zie je meteen alle kinderen de vechters afschermen van de leraar. Ik merkte ook, dat was ik vergeten, dat zo'n pauze echt een hoogtepunt is. Er komt een enorme stoot energie vrij; de kinderen rennen schreeuwend dat plein op. De deur die open gaat en zo'n bult kinderen uitspuigt, dat vond ik mooi.' 'Kleding, modes en taalgebruik checkte ik vooral bij de cast. In een aflevering valt er iemand en dan roept een meisje: schandelijk! Dat had ik nog nooit gehoord, dat je schandelijk zegt als je iemand belachelijk vindt.' De cast bestaat uit 32

kinderen en twee volwassen acteurs. In augustus vorig jaar, tijdens de vakantie, stonden ze twintig dagen ter beschikking. 'Voordat we gingen repeteren, heb ik het schoolplein op een groot vel nagetekend, met Playmobilpoppetjes als personages. We maakten ook een tijdlijn: in minuut 1 loopt Karin van hier naar daar. Ik ken alle bewegingen nog steeds uit mijn hoofd, ik kan het zo naspelen.' 'Eigenlijk is het een toneelvoorstelling, een soort mise-en-scène. Als iemand te langzaam loopt, komt het niet meer uit. Maar soms heb ik een verdikking in de tijd, een stukje slow motion. Productioneel was het ook heel spannend. Er hoeft er maar eentje van de 32 ziek te worden en je hebt een probleem, dan klopt de achtergrond niet meer. Dit was echt mijn grootste en moeilijkste project tot nu toe. Maar alles ging goed. Hoe meer afleveringen je ziet, hoe leuker het wordt, want dan herken je de kinderen van de andere afleverin-

gen in de achtergrond. Wat ik boeiend vind is dat dingen niet zijn zoals ze lijken. Iemand die heel stoer lijkt, is dat misschien helemaal niet. Dat wilde ik laten zien.'

De website bood de gelegenheid nog veel meer geheimen te openbaren. De basis is een 360°-foto van het schoolplein, waarop alle personages staan. Eerst kies je een personage, dan beweeg je de muis over de andere kinderen en hoor je wat jouw personage over hen denkt. De teksten voor de website schreef van Dusseldorp pas na de montage van de serie. Meer dan 300 gedachten, ingesproken door de cast. Van Dusseldorp: 'Ik ben erg benieuwd hoe het gaat werken. Voor mij is het natuurlijk ook nieuw. Volgens mij gaat het wel leven als je heen en weer springt tussen verschillende personages. Ik heb natuurlijk allerlei intriges verzonnen.'

DERRICK BERGMAN